

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:
1 óra 60 fillér.
3 óra 1.80 fillér.
Vidéken:
1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
címezendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberi József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Lapunk legközelebbi száma a karácsonyi ünnepek miatt csak szombaton reggel fog megjelenni. Reméljük azonban, hogy t. olvasóink kárpótlást fognak nyerni ezért mai számunk szépirodalmi mellékletén, melyben több elbeszélést és verset adunk tehetséges írók tollából.

Karácsony.

Kolozsvár, decz. 25.

Zimankós, havas téli időben köszöntött be karácsony angyala, csillogó aranyleplében — kezében a megelégedés kelyhével, melyet ajkunkhoz szoritunk, hogy annál több béke és szeretet lopódzzon szívünkbe az Istenember örömnépén.

Levetjük földi gyarlóságunk mezét csak egy pillanatra, hogy az emberi lélek a maga földöntúli ideálításában köszöntse Karácsony magasztos ünnepét. Rövid időre távol tartjuk magunktól a rideg érdekhajza küzködéseit, hogy annál inkább megértsük az isteni tant és rajongó szeretetünk annál inkább forduljon a betlehem-i jászol felé, ahol most született az emberiség Megváltója, Jézus Krisztus.

Örvendünk szívből a Karácsony ünnepének; az apró gyermekek vígan ugrándoznak a diszes, csillogó karácsonyfa körül és hálával gondolnak a Megváltóra, ki ennyi széppel, jóval lepte meg ártatlan szivecskéjüket. Ez a gyermeki boldogság egészen átragad lényünkre és együtt örvendünk, vigadunk a gyermeknéppel, boldogoknak érezzük magunkat, mintla egy pillanatra elvonná szemünk elől az isteni kegy a háborgó tengert, — az élet

tengerét az ő Charibdiszeivel, zátonyaival s milliónyi vérengző teremtményeivel, melyekkel oly gyakran találkozni vagyunk kénytelenek. Boldogok vagyunk s nem tudjuk, nem vagyunk képesek fölfogni, hogy lehet még ember, aki ne volna legalább oly megelégedett, mint mi.

Pedig van! Nézzünk le a pinczelakásokba, vagy föl a padlásszobákba, s ki tudná még megmondani, hogy hová mindennév, ahol a fagyos hidegségben még egy kis fahasáb sem pattog a kályhában; ahol a száraz kenyéren kívül egyéb nincs a házban, ahol a gyermekhad nem ugrándozik vígan csillogó, aranyos-üzüstös diszű karácsonyfa körül, hanem a sötét, havas utezákon kóborol, esatangol és elmélázva néz be egy-egy ablakon, honnan a megelégedés világozása, fénye özönlik ki a rideg sötétbe, s érzi, hogy itt mindenki boldogabb, mint az ő kis ártatlan lelke, amely még sohasem tudott örülni, mert hisz — úgy látszik — róla még a Karácsony is megelégedett.

Istenem, hányan is vannak, kikre még Karácsony ünnepén se vár nyugalmas, kényelmes otthon, mert a nyomoruság, az inség még e szent ünnepen se szünik meg. Ott ólálkodik, ott bolyong a küzdés mezején.

Ha így elgondolkozunk a világ sorja fölött, felsóhajtunk: Oh! bár senki se volna, kinek e szent ünnepen nélkülözni és szenvedni kellene!

Kezünket imára kulcsolva foháskodunk az egek urához: Oh, édes Istenünk, magyarok Istene, enyhítsd e nép sorsát! Karácsony ünnepén, hogy ne legyen éhező, szűkölködő!

Sakik tehetik, gondol-

janak felebarátjaikra, kiknek a sors csak megpróbáltatásokat, de oly szüken, vagy éppen nem juttat a boldogságból. A Megváltó meghallgatja imáitokat, ha igaz hivei vagytok és követitek tanait, melyeknek legszebbje: a jószívűség, a könyörületesség tana.

Gondolatok e szent napon hazátokra is! Nézzétek mennyi vészszel szállt szembe, mennyi küzdelemből került ki diadalmasan s mennyi keserűség, bubánat érte már, — mégse tagadta meg sohasem Istenét, nem is hagyta el Istene soha, — most se fogja elhagyni.

Tegye meg mindenki, ami tehetségétől kitelik, segítse, gyámolítsa szerencsétől elhagyatott embertársait, hogy a Megváltó, a béke, a szeretet ünnepén ne csak álmodjanak a boldogságról, hanem juson is nekik belőle valamieske!

** Lamsdorff gróf, az utazó orosz külügyminiszter, tegnap egész nap a fővárosban tartózkodott. Eredetileg csak felnapot akart itt tölteni s állítólag Lwow hercege, orosz konzul ajánlatára hosszabbította meg tartózkodását. A legszigorubb inkognitóban szállt meg az „Angol királynőben“, látogatást egyáltalán nem fogadott és es k rövid sétakocsizást tett a városban, megtekintve a legnevezetesebb épületeket. Tegnap este azután tovább utazott Belgrádba.

Új főrend.

Kolozsvár, decz. 5.

Mindszenti Rákósy Jenőt, a „Budapesti Hírtap“ jeles szerkesztőjét, hír szerint a főrendi ház tagjává nevezi ki a király. Oly ember ér a kitüntetés, ki arra boven rászolgált. Alig volt igazán ideális, nemzeti cél, melynek legelső h. rezosai között ott ne lett volna Rákósy Jenő. Par éve nemességet nyert, „mindszenti“ előnévvel, míg most a főrendi ház tagjává emelik érdemei s a királyi kegy.

Nyilván része van ebben annak a sikeres akciónak, melyet az imperializmus mellett közelbről oly sikeresen fejtett ki;

különösen pedig az ezzel összefüggő iskolahajó-ügynek. S ezért bizonyára minden magyar ember, akár egyezik politikai állása az övével, akár sem, szívből üdvözli Rákósy Jenőt új méltóságában. De... mintha ez a módja az elismerésnek nem volna éppen a leghelyesebb.

Ha más embert, kit születés' vagyon, befolyás emelt magasra, de igazi érdemeiről senki sem tud, ér megtiszteltetés, akkor meglehetősen mindegy, minő az a kitüntetés. De éppen Rákósyval szemben, akinek érdemei országszerte ismeretesek és méltányoltatnak, nem bántuk volna, ha több körülményekkel jár vala el a kormány. Öntudatlanul is az a kérdés tolul előtérbe:

— A főrendiháznak szüksége van Rákósy Jenőre, az bizonyos. De mi -szüksége van Rákósy Jenőnek a főrendiházra?

Gázvizsgálat.

Kolozsvár, decz. 25.

A sok panasznak mégis lett hát némi eredménye. Fekete-Nagy Béla tanácsos értekezletet hívott össze e tárgyban, melyen a világitást ellenőrző bizottság tagjai vettek részt. A gázvilágító erejét is megmérték ez alkalommal, mely a próbát jól kiállotta, amint ez irányban panasz eddig nem is merült föl. Mivel azonban a láng, különösen a pillangó égőkben nyugtalanul ég, elhatározták annak vegyi megvizsgálását.

A gyakori gázömlések miatt elhatározta a bizottság, hogy a tavaszon a rég lefektetett csöveket megvizsgálattja, mivel azt gyanítják, hogy a csövek elváltak és ez okozza a gázömléseket.

Szóba került a bizottságban a gázgyár kihelyezése is, mely eszmét ujabban éppen lapunk hozott felszínre. E kérdésben a határozathozatal nem képezvén a bizottság feladatát, csupán az előkészítő munkálatok megejtését határozta el a bizottság. A magunk részéről csak azt legyen szabad a bizottság figyelmébe ajánlanunk, hogy e sürgős és fellettel fontos kérdésben ne fontolgassanak sokáig és ne készítsék elő évekig, hanem igyekezzenek a dolgot mielőbb az illetékes döntés alá hozni, mert a mai állapot már végképp tarthatatlant. Még a gázórák megbízhatlansága miatt hangzott fel panasz s a bizottság e kérdés tanulmányozását is elhatározta.

Valóban legfőbb ideje, hogy ez ügyben történjék valami; azért örömmel üdvözöljük a bizottságot a cselekvés terén.

Inger.

Kolozsvár, decz. 25.

Nem az a bizonyos magyar szó ez, mely a német „Reiz“-nak magyar aequivalense, hanem egy embernek a neve. Szolimán uré, aki időről-időre dolgot ad a magyar közéletnek gyarmatosító terveivel. Most újból beszélget magáról; levelet írt Vészi Józsefhez, mint az újságíró-egyesület elnökéhez, indítványozva, hogy terveit a sajtó vizsgálja meg a hely színén és vegye hathatós pártfogásába.

Hogy Inger ur egy nagystilű szédelő-e, akiből azonban hiányzik a kellő ügyesség; vagy svindler, aki szeretne becsapni valakit — akárkit — aki kötélnek állana; vagy végül csöndes boldond, aki igazán hisz rögeszméiben, olyan kérdés, amelyen sokat vitáztak pár év előtt, anélkül, hogy eredményre jutottak volna. Ebből a leveléből azonban úgy látszik, hogy rendkívül nagy idealista, aki óriási tévedésben van a magyar sajtót illetően. Azt hiszi, hogy Magyarország Amerika, hol a New-York Herald megengedheti magának azt a luxust, hogy expedíciót rendezzen egy olyan nem kamatozó cél érdekében, mint Afrika felkutatása. Azt hiszi, hogy a magyar újságírók csupa merő Henry Stanley-k, akik vállalkoznak egy ilyen utazás nehézségeinek elviselésére. S azt hiszi, hogy a magyar nemzetben élnek valamelyes gyarmatszerzési törekvések, melyek az ilyen vállalkozásnak a rokonszenvet biztosítják.

Pedig ugyanesak nem így van. A mi lapjaink nem milliomas világlapok, noha kiadók nem épen koldusok. A mi újságíróink békés nyárspolgárok, akik szabad idejükben civilis kalábriai játékokat rendeznek, nem pedig exotikus utazásokat. Aki már Olasz vagy pláne Spanyolországot bejárta közülök, az már világlátott ember, aki osztatlan tiszteletben részesül. Miért menne hát Dzsibutiba hirnevet szerezni? Nem bánatnak bennünket, világhuralmi vágyak, gazdasági nagystilű vállalatok álmái!

Gotterhalfe és Nessi-ügy kell a magyarnak, nem elefántcsont és kávé; botrány és nem gyarmat!

Inger ur nagy tévedésben van: mi nem vagyunk az a nagystilű állam, aminek ő tart bennünket. És ilyenformán, hogy bizzunk mi az ő terveiben? Hogy higyük el, hogy jól ítélte meg az afrikai viszonyokat, mikor saját hazája viszonyait ilyen rosszul ítéli meg?

Karácsonfa vasból.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, decz. 25.

Hiába! Az ünnep boldogító érzelmei a börtönzárka falain is keresztül hatolnak és sétatömbben a hó csillámokon meg-megrezzen a karácsony közeledtének ezüstpihész hírnöke.

Tegnapelőtt az esti órákban nagyon a szívére vehette tarad egyik ivadéka azt a szomorú gondolatot, hogy míg mások szabadon örvendezhetnek Krisztus születésének ünnepén, ő börtön cellájában egyedül kell átélje unalomtól gyötört az egész karácsonyt. Ilyen gondolatok közepette született meg az agyában a szokás gondolata és azonnal hozzá is fogott terve kiviteléhez.

Közvetlenül a cellája ablaka alatt kezdte meg a fal áttörését a vizsgálati fogságban levő cigány és már annyira jutott, hogy a téglák kiszédése is egészen megkönnyebbült.

Valahányszor a fegyőr léptei elhangzottak börtöne előtt, mindannyiszor lázasabban fogott a tört nyílás nagyobbitásához és már mikor csak egy, két téglát kellett volna eltávolítson, megfordult a kulcs zárban, megnyitott az ajtó és Dézsi börtönőr tetten érte a szökni szándékozó cigányt.

Igy hiusult meg a more karácsonyi terve és így történt az, hogy most vasba verve, a vert nyíláson bezuduló téli fagytól dermedten ünnepel és ha álmodni képes, bizonyára vas karácsonyfát lát az anyála kezében.

Külömben a cellája az első emeleten van és a kaszárnya felőli részen akart menekülni. Halálán sikerült volna is kijutni börtönéből, csaknem lehetetlen, hogy ép bőrrel elmenekülhetett volna.

A szász udvar szenzációja.

Kolozsvár, decz. 25.

Arról a nagy botrányról, mely a szász udvart izgalomban tartja, a következő újabb részleteket kaptuk:

A nyelvmester, a sveizi születésű Giron, Genfben várta a főhercegnőt, ki fivérével és Adams kisasszonnyal érkezett meg oda. Az Angletterre-szállóban szálltak meg, hol királyunk megbízásából József Ferdinánd főherceg, a főhercegnő fivére és IV. Ferdinánd toszkánai nagyherceg, az atyja fölkeresték a szökevényeket, hogy vizsátérésre bíráják. Fáradozásuk azonban sikertelen maradt, mire a főhercegnőt Szászország területéről kitiltották. A tárgyalások Bécs, Drezda és Genf között folynak, de eredményre alig van kilátás.

Lipót Ferdinánd főherceg, ki gróf Burjana név n szerepel Genfben, eltávazása előtt összes ezimeiről és rangjáról lemondott és rendjeleit kivétel nélkül visszaküldte, még az aranygyapjút is. Vonzalma Adams kisasszony iránt már régibb keletű; egy ízben már morgantikus házasságra is akart lépni a csodaszép színésznővel, akkor azonban tervéről lebeszéltek. Most már valószínűleg nejevé teszi régi szerelmest, miután az uralkodóházból már kilépett. Hir szerint Wölfling Lipót nevet szándékozik felvenni és Schweizban telepszik meg.

A trónörökös nő már régóta igen rossz viszonyban élt férjével. Élénk temperamentuma nem tudott beleilleszkedni a szász udvar komor szertartásosságába s emiatt gyakran ütközött össze férjével. Az ilyen családi perpatvarok több ízben tettleges ségre is vezettek. Legutóbb Giron miatt volt igen heves jelenet a

házastársak között s hir szerint ekkor a trónörökös nejét megboltozta.

Giron schweizi születésű, 24 éves, feltűnően csinos ember. A főhercegnőt válása után elvenni szándékozik s valószínűleg Belgiumban vagy a Schweizban fog lakni.

HIREK

Kolozsvár, decz. 25.

— **Uj regényünk.** Mai számunkban kezdjük meg *Koncz Béla* regényét, melynek czime:

„A radoczei boszorkányok“

Az író, kit műveiből jól ismer a „Kolozsvári Ujság“ olvasóközönsége, — a falusi életet teszi vizsgálat tárgyává új művében. A falusi élet, aprólékos pletykái, egyszerű, romlatlan népe, mely nem rosszakaratból, csupán a gyöngeségből tesz rosszat, — valósággal meg elevenül tolla alatt. A kicsinyes környezetből magasan emelkedik ki a főszereplők alakja — de nem akarunk eléje vágni az írónak, sem pedig előzetes értesítésünkkel idegen elemeket vegyíteni a regény egységes hatásába.

— **Végrehajtások és az ünnep.** Egyik fővárosi könyvnyomatos szerint a pénzügyminiszter bizalmasan utasította a pénzügyi hatóságokat, hogy az adóvégrehajtásokat jövő hó 2 ig szüneteltessék. Valóban a humanitásnak ez a legkisebb mértéke, amlt megkövetelni lehet, még a pénzügyminiszter is.

— **Karácsonyfa a jégen.** Valóságos orosz stílusú gondolatot valószínűleg meg a tornakerti jégpálya látogatói. Hatalmas hó tömb tetejére egy magas, árbocszerű karácsonyfát állítottak, melyet

TÁRCZA.**Véres glória.**

A „Kolozsvári Ujság“ tárczája.

Írta: Tábori Róbert.

A pszichológusok azt fogják mondani a törvényszéki tárgyaláson — ha rákerülne a sor — hogy a tudós buvár mániákus volt. Egyetlen rögeszme uralkodott rajta, hogy összezavarodott benne a különbség jó és rossz között. De ez a felfogás beválik ugyanis enyhítő körülménynek, hanem azért óvja meg attól, hogy körtönbe kerüljön.

— Atyám . . . börtönben? — nyögtem magamon kívül.

— A dolog nem egészen bizonyos még és ha ön akarja, minden elsimullhat.

— Mit tehetek érte? kiáltottam mohón.

— Megmentheti becsületét, meg az életét, mert annyi bizonyos, hogy nem fogja tulélni a gyalázatot.

— Mindenre kész vagyok!

— Arra is, hogy nőmmé legyen?

Valóban, ez az ember nem volt a lassu kinzás barátja. Egyetlen esapással kábitotta el áldozatát. Nem tudtam felelni, hanem csak néztem, néztem . . .

— Gondolja meg a dolgot, kisasszony, folytatta Meerheim, — holnap eljövök a feleletért és remélem, hogy olyan lesz, hogy nem leszek kénytelen a legerősebb eszközökhöz nyulni.

* * *

Beszéltem atyámmal. Ott térdelt előttem a földön és zokogva mondott el mindent. Visszaéltek jóhiszeműségével, könnyelműségével és belesodorták a végső veszélybe. Csakugyan

nem volt számunkra más mentéség.

El voltam tompulva, de e fásultság közepett is mindig magam előtt láttam azt a síró öreg embert, aki úgy félt a büntetéstől, mint a gyermek.

S másnap, mikor Meerheim eljött a válaszáért így szóltam hozzá:

— A neje leszek. De csak két föltétel mellett.

— Mindenre ráállok.

— Az első az, hogy az esküvő egy hét múlva legyen meg. Nem akarom, hogy atyámat sokáig kinozza. A második pedig hogy nyomban az esküvő után messzire elutazzunk innen és hogy ön azután még egy heti időt enged ifju álmoképen megsiratására és eltemetésére.

— Elfogadom mindkét föltételt, de magam is szabok egy föltételt. A hamis váltókat csak

akkor adom vissza atyjának, ha visszatérünk a násztutazásból.

Ez az ember okosabb volt, mint én. Belátott a lelkembe.

Elutaztunk. Trieszten és Velenzen át Nápoly felé tartottunk. Meerheim csak akkor beszélt velem, ha okvetetlenül szükséges volt. Máskülönben magamra hagyott, De az együttlélt rövid perczeiben is éreztem perzselő tekintetét és tudtam, hogy nem számíthatok nála irgalomra. Be fogja rajtam hajtani a váltásdíjat kimélet nélkül.

Pedig én el voltam tőkélve, hogy megcsalom reményét.

Tudtam, hogy a váltók nála vannak. Néha mikor magunkra maradtunk, kivette azokat tárczájából, és lassu kiszámított mosdulattal csusztatta ujjain keresztül.

(Folytatása következik.)

Réti Sándornál

Deák Ferencz-utca 4. szám. Legalkalmasabb **Karácsonyi ajándékok.** 400 drb Fiu ruha 3—8 évesig drbja csak ez alkalomra **2 forint.**

A „Kolozsvári Ujság” karácsonyi melléklete.

Hiu remény.

Egyszer, régen

Szivem is volt, amig nem szerettem.

Egy kis lánnyal azt is elvesztettem!

Hej, a szívem, azt már nem is bánom,

Csak azt a kis barna lányt sajnálom!

Nem panaszlom,

Lesz még virág, lesz még ezután is,

Lesz szeretőm, lesz szép barna lány is

Talán épp oly csinos, épp oly barna,

Talán, aki éppen úgy megcsalna.

Álom.

Irta: *Dávidovics Margit.*

Sűrű bokrok közt, a világtól elrejtve, fekszem függő ágyamban — áthallszik a kis templom harangjának csengése — a napsugár átszűrődik a zöld lombokon, aranyzománczsal vonva be mindent, ami fényének körébe esik. Lelkemet rég nem érzett nyugalom hatja át — ez a „dolce far niente” elkábit... álomba ringat, ébren vagyok s mégis álmodom. Tarka, kaleidoszkopszerű képekben vonul el lelki szemeim előttem a multam...

Mily jó itt távol a város zajától, e kicsiny falucsukában. A természet teljes pompájában virágzik, ragyog. A csillogó napsugárban aranyhimes lepkék kergetőznek, üzik pajkos játékokat... és én gyermek vagyok újra, pajkos, gondtalan gyermek. A szomszédból átjött hozzánk Zoltán, ki

már nagy diák és mégis szívesen játszik még mindig velem, — kis buksi leánnyal...

A napsugaras tájék eltűnik szemeim elől... A nevelő-intézetben vagyok; a bábuzással rég felhagytam, komoly tanulmányok váltják fel a gyermekes játékokat. Kedves társnőim körében csak úgy suhannak el a boldog napok...

Ismét más kép... Templomban vagyok társnőimmal együtt. Hófehér ruhában vagyunk mindannyian, koszoru, fátyol fejünkön — áhitat, alázatosság szívünkben...

A nap sugarai ragyogva törnek meg jóságos tisztelendő atyánk ezüstös fűrtjein és glóriát képeznek felette. Zogogva borulok az oltár lépcsőjére. Megváltónk lábai elé... Oh! — segíts meg, szent-séges védasszonyunk, — Mária!

... Félhomály van. A villamos láng rózsaszíni ködbe burkol mindent... a szomszédteremből tompán ütődnek át egy lassu csárdás ütemei. Az első bálom éjszakája. „Ó” kezemet fogja s megindultságtól reszkető hangon suttogja: „Én édes menyasszonyom!”...

Ragyogó, szép májusi nap. Zoltán ajkáról dadalatosan hangzik el az „Igen”... Oh mily biztosan érzem magam az „ő” oldalán...

Komor, sötét éjszaka. Az esőcseppek egyhanguan verdesik az ablakot. A lámpa gyéren világítja meg a szobát...

Az ágyon halvány férfi nyugszik. Lázától cserepes ajkai halk szavakat mormolnak: „Itt kell hagynom téged... Érzem — oh, mint fojtogat!” Forró kezei átkulcsolják az enyéimet...

— Nem, nem, nem megyek... Bocsáss... Ne szoríts oly nagyon... Isten irgalmaz! —

... Nagy a te irgalmad... végtelen a könyörületességed... azokat látogatod meg, akiket szeretsz. — Üdv Néked, mennybéli Atyám — Glória in excelsis!...

Gondterhes, küzdelmes napok vagy évek, mit tudom én? Kicsiny leánykám mosolygása a menyország felé nekem. Mikor éjjelenként fáradt ujjaim közül kiesik a varrotü és égő szemeim fáradtan csukódnak le... ő rá gondolok s új erőt érzek dermedt ujjalmban. Hisz gyermekemért dolgozom, oh! mily boldogság, ha kicsiny ajkai azt rebegik édesen: „Anyuskám, szeretsz?”...

Uj küzdelem... Beteg egyetlen gyermekem!... De küzdöttem érte s kiragadtam a halál karjai közül...

De ki ez a kék szemű, kis szőke angvalka, ki

hamiskásan mosolyogva tekint reám?

... Álmodtam, újra végigálmodtam egész multamat...

Oh! mily édes a felébredés! — Kis unokám kaczagva térdel lábaimnál.

— Nézd nagyanyó, mily szép virágot szedtem! — Mind — mind a tied, — neked adom!

Fehér lelkű asszony.

Börtön mélyén ültem s egyformán sötét volt A nappal és éjjel:

Te lejöttél hozzám s megtöltéd czellámat Sugárral és fényvel.

Majd a hajón ültem s a legénység nem bírt Már a szörnyű árral:

S én csodálva láttam, hogy hajónk felett Fehér galamb szárnyal.

Most az idegenben, elhagyatva állok,

De gyakran úgy vélem:

Hogy tégedet látlak s rémes lidércz lángok

Tűnnek el az éjben...

Ormai József.

Bűnhődés.

Irta: *Szatmári Irma.*

„Erdősfalva határában halva találtak egy fiatal leányt karácsony másodnapján”...

A nap már nyugvóra hajlott, mikor az Erdősfalvára vezető országúton egy fiatal nő haladt tova siető léptekkel. A hó nagy pelyhekben hullott alá az

Karácsony éjjelén.

Irta: *Láng Jenő.*

Éjfelet kongatott a harang ércnyelve, Ellobbant a mécsfény, álmot ült szememre. Sikongat a szélvész, ablakomat rázza, Bekukkant a holdfény, dideregt, fázza. Arczomra vetődik hóka sápadt fénye, S mint éjféli árnyék bolyong a sötétbe. A kályhába' vigan pattogat a rözse; Az is elhalt lassan. S rámborult a magány Irtóztató csöndje!...

Fejem lehajtottam, mint a fáradt vándor, Töprengve a multon — oh, mint annyi százszor. Mélázva a multon, mint az idő fátyla Rejteget elöttünk örökös homályba. Nincs, aki fölfedje, úgy rohanunk vakon, Hajszolva, üzetve uttalan utakon, Virágzó mezőkön, letarolt réteken, Megtörött reménnyel, busan álmodozva Egy egész életen.

Elmulott az éjféli... Megnyillik az ajtó, Kiszökik a holdfény, gyorsan a sarokból. Hajnalpirral telt meg szobám sötétsége, Kivülről beszólt a tulvilág zenéje. Csengve-cseng a nóta. Áhitatos hangja Mint felhőtlen égbolt, mint a kristály-tiszta, Szemem égve-égett a szokatlan fénybe, Fölnyitottam pillám s néztem, mint betérült Karácsony tündére...

Zajtalan léptekkel, szállva-szállón, lengve...

Jött szobámba, én meg kérdően esengve Néztem orcájára, hol a mennynek fénye Tündöklött vakitón, szinte lánggal égve. Rózsapiros ajkát beszédre nyitotta, Szava, mint a patak — úgy csörgött csobogva, Dallamos volt hangja, mint zsolozsma ének. S úgy hatott szívembe, mint első sugár' az Elvesztett reménynek.

S láztól égve kérdém: „Ki vagy te, ki hozzám Ennyi fényvel térsz be, ily kései órán? Jótékony tündér-e vagy megrontó álmom, Mely ezernyi kisért, csábit a világon. Égi szellem avagy számküszött lélek, Csalódásnak árnya?! Nyisd meg ajkad, kérlek! Elhallgatott künn a tulvilág zenéje... Megkondult a harang... S szólott: „Én vagyok a Karácsony tündére.”

„Karácsony tündére, miért jössz, mondd, hozzám: 'Sz minden elhagyott — még magam is — árván, Nézd ott átellenben, milyen nagy a bánat, — Megörvendnek ottan szemed sugarának — Anya haldoklik ott, e szent éjszakában, Nézd, egy szegény gyermek hogyan sir magában. Oda menj, ha lépted nyomán élet fakad! Üzzed el a halált, ki e szent ünnepen Áldozatot szakaszt.

Hagyj' magamra engem, jó tündér, esengem. Az én éltem halva, régen eltemettem... Könyvem, az kiegészett, oh, de milyen régen, Szemem fénye pisla, mint csillag az égen.

S zajtalan léptekkel, szállva-szállón, lengve Közeledett felém s megállt velem szembe. Napfényes szemeit felém irányítja; Künn a harang kongott... s beállott az ének Zengve: Halleluja!

S karácsony tündére szólott hozzám, lágyan, „Reményt adok annak, ki busul magában. Mindenütt ott vagyok.” „És ki küldött hozzám?” „Aki értetek halt egykor a keresztfán, Aki most született — az emberiségnek, S vakító fénye az égi fényességnek. Isteni szemével, ki örökdió rajtunk. Kit dicsőség illet, kinek örök himnusz Zenghet csupán ajkunk.”

„Ott van ő, ahol a bánat dulja lelked, Nem hagy el sohasem, hogyha megtévedtem. Felhős égbe villám, a derűbe' napfény, Megretten előtte a vétek, az önkény. Vezérli az árvát, társa elhagyottnak, Higyjed és veled van s nem vagy többet árva; Hivjad és megjelen. Mert annak, ki bizik Szíve van kitarva.

Zajtalan léptekkel, szállva-szállón, lengve Eltűnt oszt', hiába kértem én esengve. Az ének is elhalt... Künn szürkület támadt, S fölemeltem lassan fáradt szempillámat. Szívem gyorsabban vert, égve-égett lelkem, Zsibbadtan székemből hogy felemelkedtem; Kialudt mécsfényem — fellobogott újra! Künn a harang zugott... Én meg leborulva Karácsony hajnalán zengtem: „Halleluja!”

ólomszürke felhőkkel... éles, metsző szél döngette a fákat... igazi téli nap volt, de a komor, szigorú fajtából való. Az utat befújta a hó, úgy, hogy az ifju nőnek ugyancsak kellett ügyelnie, hogy megtarthassa a helyes irányt. A kegyetlen hideg szél könyörtelenül tépdeste kopott kabátját és vörösre csipte halovány arcát. Azonban sem a zord idővel, sem pedig a gyorsan reáboruló éjszakával mitsem törődött az ifju utas.

... Oh, mikor utoljára ment ezen az uton, mily másképp volt minden! Büszkén fölemelt fővel, aranyos reménységgel szívében ment ki a nagy világba...

Jómódu szülők egyetlen gyermeke volt. Volt nyugodalmas, békés otthona, jó szülei minden kívánságát teljesítették...

Ő volt a ház korlátlan urnője, szüleinek szeméfenye, mindene... És mégis elégedetlen volt sorsával. Kis falujának határa szűk volt magasra törő lelkének; kikivánczolt a nagyvilág zajába... Valami névtelen vágyódás huzta, vonta ki messzire a frissen pezsdülő életbe, a nyüzsgő-forgó sokaságba... Ott, ott a boldogság! A fény, a pompa, a lázas lüktetés, a szünetnélküli, lelkendező üzés-hajtás — ott, ott lehet ő csak boldog...

Már serdülő leány korában nagyvárosról álmodozott. Így nőtt fel, e vágyakozás közepette... szinte álméletet folytatva. Gondos szülei nem is sejtették, hogy mi megy végbe a csendes, ábrándos leány lelkében. Szobájába zárkózott órák hosszat és szavalt. Meg volt győződve arról, hogy valami isteni tehetség szunnyad benne, hogy nagy, híres művésznő lesz belőle valamikor... ott künn, a nagy világban. Gyermekeészszel gondolkozott, azt hitte, hogy az élet olyan, mint ő azt álmaiban lefestette. Merő poezis, csillogó ábránd... szappanbuborék. És azután elment... bucsuszó nélkül... el a nagyvilágba...

Most visszajött... fáradtan, megtörtén.

... Az élet iskoláját átküzdötte és minden küzdelemben egy darab illúzió, egy álmom, egy ábránd veszett el. A tündöklő, napfényes jövő csalóka délibáb volt csupán, most teste, lelke fáradt, pihenni vágyik. Hazamegy, nem várják ölelő karok, tudja jól. Oh! mint fog lábaik elé borulni, kezeiket csókolni, orcáikat könnyeivel áztatni... a megbánás könnyeivel... és ők meg fognak bocsátani neki, hiszen egyetlen gyermekük.

Végre otthon van... ott a sarokház, az ő szülőháza... Mindjárt bemegy... rögtön... csak benéz

az ablakon... hátha meglátja őket... akkor megjelen a bátorsága... Arczát odaszoritja az ablaküveghez és forró lehellete felolvasztja a jégvirágokat. Karácsony este van... a barátságos szobában meleg fényt áraszt a függőlámpa... a kályhában vigan pattog a tűz... az asztalon picziny karácsonyfa. A karosszékben édesapja ül és tenyerébe nyugtatja fejét... egy fehér haju öregasszony kis arszképet tart kezében és könybeborult szemekkel nézegeti, majd ajkához emeli és megcsókolja... nem látja, hogy kit ábrázol a kép, de tudja, érzi, hogy az ő képe az... Mikor elment, szülei egészséges, boldog emberek voltak, kik éltük delén állottak. Most? Két aggastyán, kik leszámoltak az étellel és fáradtan vonszolják magukat a sir felé... Ki tette mindezt? Ő, az egyedüli leány...

Nincs bátorsága bemeneni... Higyjék inkább, hogy meghalt, mintsem hogy így lássák viszont viruló szép gyermeküket. Megfordul és visszamegy azon az uton, a melyen jött... Megy, megy tovább... Kiér az országutra... érzi, mint erőtlenednek el tagjai, nem képes már tovább küzdeni a hóviharral...

Csak egy perczig pihenni, aztán megy vissza a nagyvilágba... a nyo-

morba... megbünhődik vétkeért...

Ledől egy órakásra, csak egy perczig pihenni. Tagjait jóleső zsibbadtság fogja el... mily édes itt pihenni a puha hóban... szemei elhomályosulnak... lehanyatlik... hull a hó... fehér takarót von az alvó leányra... hull a hó szakadatlanul...

Oh, ha ott, a zajos nagy városban, az a meggondolatlan fiatal ember tudná, mi következménye volt az ismeretségnek, vajjon boldognak érezné-e magát karácsony ünnepén?

Haldoklás.

Az anya szól:
„Fiam, az arczod forró lázban ég.”
A fiu szól:
„A haja szőke volt, a szeme kék.”
Az anya szól:
„Oh nézz rá, a szívemet ne gyötörd.”
A fiu szól:
„Hazudott, megcsalt, elhagyott, megölt.”
Az anya szól:
„Fiam, hát már nem ösmersz énéreám?”
A fiu szól:
„Imádkozz érte édes jó anyám.”
Farkas Imre.

Babérok.

Irta: Sz. Kovács Gyula.

A nap lebukott a hegyek mögé; hamar beállt az este, mint rendszeren a zajgó fővárosban, hol a hirtelen lámpagyújtással mintegy siettetik az estét. A kis Ilus fölkönyökölt az ablak párkányára s nézte azt a végtelen lám-

Az utczasarkon.

Irta: Koncz Béla.

Az utczasarkon áll egy kis leányka,
Dider'g a szélben, teste megreteg,
Arczán az éhség sáppadt lelke reszket,
Rongyos ruháját szélvész tépte meg.
Kinyújtja fázó, jég hideg kis karját,
Amint jönnek a vidám boldogok,
Kolduló hangja száll a téli estbe
S piczinyke sirva szíve földobog:

... Egy kis falatkát...! Oh csupán csak annyit,
A melytől éhen meg nem halhatok...
Egy, kis kenyérikét... csupán egy falatnyit,
Ne sajnáljatok, kérlek, adjatok!
Apám a sirban, anyám betegágyon...
Éhen veszünk, ha kenyért nem kapok,
Hogy a jó Isten titeket megáldjon,
Könyörüljétek! kérlek adjatok!
S egy könyecsep gördül sáppadt arczán végig,
Kolduló ajka elnémul megint,
Reszket a karja, ruha nem takarja —
Bágyadt szemével félve föltekint.

És csak sietnek, futnak el előtte
A vidám arczu, boldog emberek,
De hogg egy fillért kivegyen zsebéből!
Felső kabátját egy sem nyitja meg.
És sir tovább a hideg téli estbe

A koldus lányka fájó, bús szava,
Ráfagy a könny is halovány arczára,
Lobog a szélben szétzilált haja.

„... Oh szánjatok meg — zokog ajka ujra —
Oh szánjatok meg, boldog emberek!
Hiszen úgy fázom! Rongy ruhám átfújja
Az est viharja... Könyörüljétek!
S az éhség kímöz... Egy falat kenyérikét,
Légyen bár száraz, oh csak ne hideg!
Hiszen oly szörnyű, elhagyatva végkép
Megfagyott szívvel éhen halni meg!”
Zokog szegényke.

Oh a tél fagyánál

Hány ember szíve sokkal hidegebb!
Rongy koldus árva könnyét hogy törölje,
Nem lép feléje egy sem közelebb.
Nincs irgalom, nincs! Zúg, süvölt a szélvész,
Csapkodja arczát, tépi rongyait,
Lelket fagyasztó, dermesztő viharja
A koldus lányka testén áthat.
Szívéhez kap két reszkető kezével,
Följajdul, roskad, le a földre hull...
S míg lelke dermed, s a halál jelen meg,
Fagyos szemére szép álmom borul.

Azt álmodja, hogy elállott a szélvész,
A gáz világa csendesen dereng,
Áldó melegség öleli szegénykét

S egy ifju lányka ezüst hangja cseng:
„... Ki vagy te fázó, reszkető teremtes,
A fájdalomnak siró képe te!
Hogy ily korán lett sorsod szenvedéssé
S arczod rózsáit ifjan tépte le?”

Fölgyul a fény a rongyos lány szemében,
Az édes hangra szíve megreteg,
Hiszen ily szépen jó anyján kívül más
Nem szólította soha senki meg.
Megnyíl az ajka s szaván remény rezdül:
„Oh szép kisasszony szánjon meg szíve!
Beteg anyámon s az Istenen kívül
Koldus szívemnek nincsen senkije!”

S a szép kisasszony kesztyűjéi lehuzza,
Jóságos keze tárczájába nyul,
Öröm mosolyg a rongyos lányka arczán,
Kezet csókolni sirva leborul.
S csak annyit mondhat, repeső szívének
Minden szava a boldogságba ful,
„Oh szép kisasszony, áldja meg az Isten,
Anyjával együtt éljen boldogul!”

S az édes álmom míg gyönyörben tartja,
Az irgalom, a halál megjelen,
Egy koldussal lett csak a föld szegényebb,
Egy anygallal lett gazdagabb a menny.

pasort, mely mint gyémánt koszoru tündökölt a partot szegélyezve, a szürkülettel homályos körvonalakat, a világsuló ablakokat. Kezdt reményeket szőni, elmosolyogta magát közbe-közbe, nevetett saját bohóságán, — pedig nem gyermek már az, aki a saját lelkének játékát mosolylyal fogadja. Hogy is volna gyermek, kinek már kiválasztott pályája van; ez kétes, de világos pálya, ahol a nyomor babérlevelek közé van bujtatva, s ahol nem is annyira a tudomány, ész, hanem a mindenható szerencse s a nagyközönség szájaize az irányadók.

Az utcán zsibongó lármát az ujongó közönség tapsának vélte hallani, az égen kigyuló csillagokból vakító fényű diadémot képzelt a maga homlokára. Oh, mert az iskolában mind, mind azt mondják, hogy a Berényi Ilusból bizton világhírű művésznő lesz. Ha kis leány is még, ha a hullámzó szoknya nem is egészen a sarkáig, de tudja ő már azt, milyen életbe kóstolt s van akarata azt egészségére elfogyasztani. Azt mondja Sándor is, az a kis szóke bajszu jogász, aki olyan hűségesen várja minden este a szini iskola előtt s aztán vigan csevegve kíséri hazáig. Aranyos egy fiu, mindennap másról és másról tud beszélni, megcsinálja a hangjegy feladványokat, mutogatja a szavalathoz szükséges gesztusokat — mindent, mindent, miről tudja, hogy kedvében járhat.

A mama behívta az ablaktól, félbeszakadt az ábrándozás. Hűvös volt már az idő, hivatalos volt az ősz s ez az időszak a legszigorubb s a legiszonyubb. Az ősz, a telet soha sem fogja látni, gondolta a szóke Ilus, majd elmegy olyankor messze világba, ahol nincs tél soha s ahol néki majd úgy fognak örülni; nyitva lesz előtte a nagy világ iskolája, bejárja

minden utját s előre érezte a diadal mámorát, mely kísérni fogja mindenfelé.

Tanult szorgalmasan; de nem is a tanulás, a szorgalom e pálya nyertese, hanem az istenadta tehetség, a vér s a külső — erre születni kell. S az Ilus ilyen leány volt. A tizenkét növendék között ő volt az első mindig s a mester alig győzte kivárni az időt, mikor a nyilvánosság előtt büszkén mutathat majd hajdani tanítványára.

Irigyelték azt a szóke fiut az aszfalt ácsorgói, ha Ilust esténként hazakísérte. Szelid, barátságos arcczal ballagott mellette, tartotta neki az esőernyőt, nem bánta, ha maga bőrig ázik; vitte a kottacsomót alázattal, az arczáról azt lehetett leolvasni, hogy boldognak érzi magát még a hücsatlós szerepében is a szép barátnő mellett. S így ment ez nap-nap után.

A bimbóból rózsaszín lesz, a kis leányból nagy leány. Eljött az idő gyorsan s hozta magával a megmásíthatlan tényeket. Ilus elszerződött egy vidéki társulat primadonájának. Nem volt ott hon pénzzel teli szekrény, csillogó ruhák, de még mindennapi kenyér sem — s így pénz, kereset után kellett látni. Sándor irt neki gyakran s vigasztalta, hogy hát a kezdet nehéz, de csak haladjon a fölvetett jó hírnévvel s majd másképpen lesz minden. Elkezdődött a vándorlás egyik városból a másikba; Ilus szeretett volna a fővárosba jönni, de mikor olyan sokan vannak mindenüvé a pályázók s neki nincs senkije, aki őt pártfogolná. Megpróbálta sokszor s nem sikerült soha.

Kezdte belátni, hogy nincs könnyebb, mint reményeket szőni, s nincs nehezebb, mint azokat megvalósítani. Ha a dévaj operettek áriáit énekelte, eszébe motoszkált annak a csöndes estének emléke; ha a népdalok bu-

bánata sirt ajkáról, visszagondolt az egyszerű, egy szobás lakására s visszavágyott oda szive teljes melegével — Oda dobta volna most már reményeit a világ szemébe, nem csalogatta többé a pálya dicsősége. S ha nótája végén kénytelen volt könnyeit kitörölni szép szeméből, bántotta a közönség tapsa, lármája, szerette volna odakiáltani nekik, hogy miért tapsolják meg, miért szeretik látni a más keservét, hisz nem a hegedü sirása, nem a nóta mélézása csalta a könnyeket a szemébe, szivéből jönnek azok, melyeket nem ért itt senki... senki...

S aztán eljött a tél. Hideg volt a kis hónapos szobában, a fűtés nem volt az alkuban s a háziasszony nem hitelezett volna egy darab fát sem, amelynek melegénél tán még édesebb lett volna a mult emlékezete. Az igazgató mogorva, koldusember, előlegről szó sem lehetett s a kevés gázsi még elég sem volt a mult hónap adósságainak fedezésére. Hányszor temette párnái közé arczát, hányszor zokogta vissza az elmúlt perczeket, melyek oly varázsszal csalják vissza a harmadik emeleti szűk lakásba.

Átkozta reményeit, hóbortját, hisz lett volna más pálya, tán megélt volna tisztességesebben s akkor minden, minden más lett volna. A Sándor ott vele volna mindenütt s így elhagyta, elfordult tőle. Mióta nem irt a jó fiu! Hogy is ne undorodnék egy kóbor élettől, mely nehezebb az utolsó cigány-életnél, mert itt nevetni kell, ha az embernek a szive vérzik, jókedvűnek lenni, ha a bánat sulya alatt majd leroskad. A homályos ablakon nézte az aláhulló hópelyheket, próbálta számolni. Kíváncsi volt, hány pehely hullhat arra az áldott földre, arra a füves sírhalomra, mely valahol messze-messze

van innen, ahol otthagya lelkét, szive forróságát s minden reményét, mikor egészen árva lett. Most tudja meg, hogy kevés a jószív, mit sem érnek a csillogó ábrándképek; a csalfa remények — mese az élet boldogsága annak, akinek keservesen kell garasait megkeresni.

Ha esténként a szinpad deszkáira kellett menni, egyszerű öltözőjéből mindig kisírt szemmel jött ki s a mogorva igazgató goromba szavakkal fogadta s kijelentette, hogy így nem léphet föl s hogy őrizkedjék ennek ismétlésétől, mert különben ő fogja megbánni. Egyszer aztán sokáig hiába várta a kisvárosi közönség Berényi Ilust...

A kis hónapos szobában feküdt pár hétig; mindig sápadtabb, halványabb lett az üde arcz s ahogy a tavasz mindinkább birkózott a téllal, ahogy kipattantak a rügyek s nyíltak a virágok a mezőn, — úgy lett a piros rózsából fehér lilium, sápadt árnyék a szép Berényi Ilonkából. Egyszer aztán eltűnt a kisvárosból. Ugy beszéltek, hogy eljött érte egy nagy ur a fővárosból, régi ismerőse a kis divának s elvitte magával messze-messze délre, ahol nincs a télnek gyilkoló hidege, örök a tavasz s ahol a halálos betegek is meg szoktak gyógyulni...

Utolsó dal...

*Még él az első csók emléke, él
Ma még öllelek, ma még átkarollak.
De tán — ki tudja? Csöndes szemférdél,
Néma felejtés borul rája holnap.*

*Még végig reszketsz csókom, hogyha ér,
Dalaim még ma te rólad dalolnak
S még behunytt szemmel hallgatod a dalt
De holnap? Ah, ki tudja hogy lesz
holnap?*

*Ugy érzem: már bucsuszóra reszket
A toll kezemben, hogy e dalt írom.
Ami szerelmünk félig már lemondás,
Alkany sugar, hulló virágszirom...*

**VIDÉKI TAKARÉKPÉNZTÁRI
RÉSZVÉNYEKRE,
BORSJEGYEKRE, ÁLLAMPAPIROKRA
KÖLCSÖNT**
ADUNK, KÉNYELMES VISSZAFIZETÉST FÉLTÉTEL NELLETT.
FELVILÁGOSÍTÁSUNK INGYENES.

HECHT BANKHÁZ
BUDAPEST, FERENCZKERT 6.

Egy nagyon jó jövedelmező
üzlethez
egy 6000 koronával bíró
társ kerestetik.

Értekezhetni a kiadóban.

**SZABADALNAKAT
ÉRTEKESÍTŐ VÁLLALAT**
PÁSZTOR (TÖRV. BEJ. CZÉC)
BUDAPEST, ERZSÉBET-KÖRUT 17.
Megszerez szabaddalmakat, financiroz
találmányokat, bejegyzésmoz védjegyeket
és másiratokat.
FELVILÁGOSÍTÁS DIFTALAN.

Hatóságilag engedélyezett
NAGY VÉGEHADÁS!!

A PÁRISI NAGY ÁRUHÁZ
Wesselényi Miklós-utca 21 sz. a.
TELJESEN FELOSZLIK,
a hol minden elfogadható árban bocsátom a n. é. közönség rendelkezésére, u. m.

Barchet ezelőtt 20 most csak 10 kr.
Flanelek " 45 " " 21 kr.
Vásznak " 26 " " 13 kr.
Rumb. vásznak 41 " " 19 kr.

Női felöltők, férfi szövetek, matrácok, paplanok, szőnyegek, garnitúrák és még több itt fel nem sorolható czikkek
30% beszerzési áron alul elárusítatik.

Üzletberendezés eladó. Üzlethelyiség kiadó.

Teljes tisztelettel **Baumzweig Emil,**
Párisi nagyáruház tulajdonosa.

Üzletfelosztás.

Végeladás.

Üzletfelosztás.

Végeladás.

MANÁS JÓZSEF ZÖLDFÁ-FOGADOS
(HIDELVÉN).

Bátorkodom a borfogyasztó közönség figyelmét felhívni a kitünő minőségű és tisztán kezelt „Ermelleki” és a legfinomabb „Erdélyi” asztali BORAIMRA.

Barátságos társas összejövetelekre a legalkalmasabb helyiség, ahol is ösmerkedési estélyeket a legszolidabban lehet eltölteni. Megkérem a tiszteli közönséget, kegyeskedjék személyesen meggyőződni boraim jóságáról, melyek a legkitünőbb faj-corok. Nagyobb mennyiségben házhoz szállítva: „Ermelleki” 1 liter 44 krajczár. „Erdélyi” 1 liter 36 kr, 50 liter vételnél Ermelleki 42 kr. Kivitel 40 kr, helyben 46 kr.

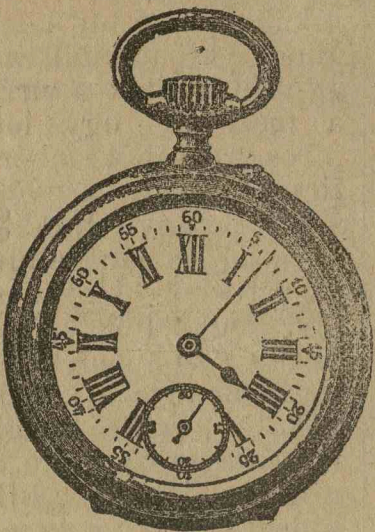
Aradi hegyalja (gyorok ménesi) peasonyebor, házhoz 44 kr. A tömeges megrendelésekért kérem vevőimet vasár- és ünnepnapokra egy nappal előbb eszközölni a megren. elést. Maradok kiváló tisztelettel, a nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve

Telefon szám: 458. **Manás József, Zöldfa-fogados.**

Ajándékok beszerzési forrása.

Szathmári J.

órajavító műhely tulajdonos
Wesselényi M.-u. 8. sz. a.

Karácsonyi és újévi ajándék legszébb és legolcsóbb beszerzési forrása.

Karácsonyi és újévi ajándékok legszébb és legolcsóbb beszerzési forrása.

74 Karácsonyi és újévi ajándékok legszébb és legolcsóbb beszerzési forrása. T. megrendelőim figyelmét felhívom, hogy a javítás végezt. nálam levő óráik a pontos időre készen vannak.

Ajándékok beszerzési forrása.

ZONGORÁK,
HARMONIUMOK,
PIANNINOK,
CZIMBALMOK,

gyári áron, részletfizetésre is kaphatók.

Hangszerek bére kiadtnak.
Hangolást és javítást ugy helyben, mint vidéken elfogad és pontosan teljesít.

TRISKA J.
Erdély legnagyobb zongora raktára
Kolozsvár, Sétatér-utca (saját ház.)

● Egy kitünő forgalmu
● likör- és rum-gyár
● családi viszonyok miatt
● azonnal eladó.
● Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Első leány- kiházasítási
egylet m. sz.

leány- és fiubiztosító intézet

ezennel közhírré teszi, hogy az erdélyrészi vezérügynökségét 1902. december 1-től a **Kolozsvári Kereskedelmi banknak** adta át.

A vezérügynökség eszközei: gyermek-biztosításokat a legelőnyösebb feltételek s legolcsóbb díjszabás mellett. Semminemű mellékilleték nem fizetendő. Havi befizetések azonnali haláleseti biztosítással.

Prospectust küld s felvilágosítással készséggel szolgál.

Üzletszerzők helyben és vidéken azonnal alkalmaztatnak.

Kolozsvári kereskedelmi bank
mint vezérügynök ség.

Biztosítási iroda: Wesselényi M.-utca 6. sz.
Az intézet vagyona 1901. december 31-én 7,874 335 kor. 14 fillér Eddig kifizetett biztosított összeg több mint 7 millió korona.

Üzletváltoztatás

miatt egy jóforgalmu sarokkoresma és fűszerüzlet házzal és melléképülettel együtt szabadkézből azonnal eladó vagy kiadó.

Bővebb felvilágosítást a kiadóhivatal ad.

ÚJ PÁRISI MELLFÜZŐ MŰTEREM!

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy külföldön szerzett alapos képzettséggel a modern igényeknek megfelelően

ROSENZWEIG E. CZÉG ALATT
KOLOZSVÁRT, Deák Ferencz-u. 6. sz.

mellfűző műhelyt és üzletet

nyitottam, kitünő szabással, precíz kidolgozással és szolid kiszolgálással remélem a n. é. hölgyközönség elismerését és pártfogását kiérdemelni.

Kiváló tisztelettel
ROSENZWEIG E.
mellfűző-terme.

Mértékszerinti fűzők 7 koronától.

Mértékszerinti megrendelések 8 óra alatt.

Allandó raktár finom és olcsó fűzőkben!

Javítások és tisztítások gyorsan és olcsón eszközöltemek.

KOLOZSVÁRT, Szentegyház-ut. za 3. sz.

Egy képsorozat nem ismételtetik.

Világpanoráma

1902. december 21-től december 27-ig.
Látogatás New-Norkban.

Belépti díjak: felnőttek részére 40 fillér. Tanulók, gyermekek és katonák őrmestertől lefelé 20 fillért fizetnek. Jegyek előre válthatók Müller u. óda Somlyai M. üvegkereskedésében Koss th Lajos-utca 4. sz. Egy jegy 30 fillérjével. Előfizetés 8 jegyre 2 korona 40 fillér.

a Világpanoráma igazgatósága.

32 23-*

gazdagon díszítettek től lampionokkal, cukorkával és színes étkitményekkel. A hótömböt alul áttörték, úgy, hogy a karácsonyfa egy hó-diadaliv tetején áll, mely körül első nap délután czi-gányzene mellett fognak koreo-grázni, alkotói, a vidám diákok. Másodnapján katonazene lesz a jégpályán, azután vége a karácsonyfa rövid dicsőségének: vasárnap délután leszdedik róla gyümölcsöseit, ha ugyan az idő addig hirtelen nem gondol egyet s föl nem csap 6 fokra, mint a multkor.

— **A Hunyadi-téri gyilkosság** ügyében a vizsgálat állandóan folyik és bár a kihallgatandó tanúk nagy száma azt kissé késlelteti, az ünnepek után előreláthatólag az ügyészség elé kerül az egész anyag. A tanu-vallomások tulnyomó részben kerülnek Abrudaira és Pappra nézve s így, bár a terheltek megmaradnak továbbra is tagadásuk mellett, az ügyészség valószínűleg tenni fog vádindítványt. Ez esetben az ügy már a jövő ülészakban esküdtszék elé kerül.

— **Erzsébet gőzfürdő.** Gőz szállása e hó 26-án pénteken délelőtt kivételesea férfiaknak van tartartva.

— **Glasner Mózes** főrabbi működésének 25 éves évfordulója alkalmából ünnepelni kívánták hívei és tisztelői, kik közé városunknak egész közönségét bizrást számíthatjuk. Most arról értesülünk, hogy ez ünnepek a gyász miatt, mely az izraelita hitközséget a dési főrabbi halálával érte, december 31-ére halasztattak el, amikor is a már megállapított sorrendben tartatnak meg.

— **Katonazene a sétatéri jégen.** Ma, ünnep első napján d. e. fél 12-től d. u. fél 2-ig katonazene fog játszani a sétatéri jégpályán, holnap este pedig öt órától hétfőig villamos világítás lesz.

— **Athelyezés.** A helyi kir. törvényszéknél ujonnan rendszerezett hivatali állásra a kir. törvényszék elnöke Farkas József tekei járásbírósi hivatali szolgát helyezte át.

— **A fodrász-segédék tea-esté-lye.** A kolozsvári fodrász- és bor- bély segédék folyó hó 26-ikán (karácsony másodnapján) az ingyen kegyér javára tánczzal és szavalattal egybekötött tea-estélyt rendeznek a Czell-féle sör-csarnokban (Szentegyház-utca 4. sz.) Belépti-díj tetszés szerint. — Kezdeté este 7 órakor.

— **Humberték.** Hír szerint a hurfangos familia ismét utat tudott szerezni a szökésre. Állítólag a spanyol rendőrséget vesztegették meg, mire az szabaddá helyezte őket. Egy kissé valószínűtlen a hír, még ha a spanyol rendőrségről szól is. Párisból állítólag már elutazott Henrin rendőrbiztos a szökvények átvételére, noha még a kiadási eljárás meg sem kezdődött. A család tagjai még mindig fenyegetőznek a támadásokkal és találtak is náluk iratokat, melyekben igen magas állású férfiak vannak

súlyosan kompromittálva. Humbertné az elfogatás alkalmával 600000 pezatát dugott egy jelen volt ismerőse zsebébe, melyet azonban a rendőrség megtalált és elkobzott. Nagyon valószínű, hogy a kieselt milliókból valahol elrejtettek valamit, későbbi kiszabadulásuk idejére. A nyomozás ez irányba is folyik, bár eredménye eddig nincs.

— **Olvasóink figyelmébe!** Aki hirdetéseink alapján valamit vásárol, vagy rendel, kérjük, hogy a megrendelésnél lapunkra hivatkozni sziveskedjék, mert akkor arkedvezményben részesül.

— **Olvasóink figyelmét** fölhívjuk, hogy megfoltosodott és színehagyott ruháikat olcsó árak mellett *Czink Józsefnél* festessék és tisztíttassák. Wesselényi Miklós (Hid)-utca 25. sz. a főpostával szemben. 39

Színház és Művészet.

A postás fia és huga, ez a mulattató angol bohó at, szombaton kerül ismét színre.

Ujdonságok. Ujévvvel egész premier sorozatot tervez a színház igazgatósága. Egymás után kerülnek színre „A doktor ur”, Molnár bohózata, melyből a próbák már folyamatban is vannak. Majd Bródy „Királyidill”-jei, Maeterlinck drámája: „Monna Vanna”, Moldován Gergely-től „Boldizsár Ágnes” és Béli-Fejér „Katalin” c. operettje kerül bemutatás alá. Még csak jobb társulat kellene és semmi panaszra nem lenne okunk.

Reprise. Két rég nem adott darabot is újból színre akar hozni az igazgatóság. Thomas operája, a bajos zenéjű „Mignon” az egyik, míg „Thermidor”, ez a nagyszerű francia dráma, melyet már rég nem láttunk előadva, lesz a másik.

Színházi műsor:

Péntek: d. u. A denevér.
este: Flórika szerelme.
Szombat: A postás fia és huga.
Vasárnap: d. u. A rozsályi malom.
este: Bukóv a székelyek hóhéra.

Szerkesztői üzenetek

Lapunk szerkesztőségének összes tagjai őszinte szívből kívánnak boldog ünnepeket lapunk összes olvasóinak. Nem pusztá szokás, üres udvariassági tény ez a mi részünkről, mert benső tartalmat ad neki az a szinte családiisan bizalmas vonzalom, melyet lapunk olvasói részéről naponként tapasztalhatunk. Ezt a bizalmasságot is óhajtjuk némileg viszonzni, midőn olvasóinkhoz a szokásos szerencseki-vánatot intézzük.

R-né öngyűségének. Helyt. Neheztelést valóban nem érdemeltük meg, mert naptárunk, mely 10.000 példányban készült, így is nagy anyagi áldozatunkba került. Azt pedig, amit Nagyságod kíván, egyszerűen lehetetlen lett volna teljesíthetnünk. Olyan kiállítás naptárt nem lehet 1 koronán alul kiállítani, ez pedig 10.000 példányban aránytalanul nagy kiadás lenne lapunk csekély árához mérten.

Legyen szabad remélnünk, hogy e magyarázat után megbocsát nekünk, azért kérjük, ne nehezteljen. Üdvözlet!

G. S. ügyvéd úrnak. Helyben. Beküldött versed üdvözlésből kimaradt lapunk karácsonyi mellékletéből. Miért elnézésedért eszünk. Üdvözlet!

REGÉNY.

A radocai boszorkányok.

Irta: *Koncz Béla.*

(1.)

A hol a felhők teremnek, a hol az ég setétéből kibontakozó hajnal pirjának első esőkjától ittasul a lég, a hol oly édesen pihen meg a napsugár a bércek csillámos ormain, miként a szerelmes ifju kebelén, a hol a szív közelebb jut a mennyekhez és közelebb van az ember az Istenhez, a Kárpátok fenyőkoszorúja vadregényes ölében, mikéntha nem emberek, ámde égiek építették volna oda fészkeiket, úgy tűnt a vándor szeméi elé Radocza. A házak, olyan kis egyszerű házak fehérre meszelt falai úgy csillámlottak ki az örökzöld fenyők lombjai közül, mintha Szentjános bogár lett volna valamennyi.

Olyan esaládi tűzhelyek voltak ezek mindannyian, a hol parányi hiúság, egy porszemnyi békéltelenség nem zavarta a nyugodalmat, de annál több egyszerűség, annál több boldogság gyújtotta föl tüztét, a mely édes jóleső melegséggel töltötte el a lelkeket, tette vidámá az arczokat.

Az egész kis falucskából csak a templom tornya emelkedett fölül a fenyők sudaránál, hogy tündöklő színezetével arra tanítsa a halandókat, miszerint nem a paloták emelik föl az embert Istenhez, hanem egyedül a vallás, a mindenség Urának hite, az Isten háza a templom.

Milyen boldogok is lehetnek azok, a kik azt megtanulják és meg is tartják.

(folytatása köv.)

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, esütörtök decz. 25-én.

Délután 3 órakor:

Piros bugyeláris.

Eredeti népszimű 3 felv.
Irta: Csepreghy Ferencz.

SZEMÉLYEK:

Török Mihály — Tompa K.
Zsófi — — — Sugár A.
Kender Julis — — — Laczkó A.
Menczi — — — Jankó A.
Csillag Pál — — — Kassai K.
Peták János — — — Szentgyörgyi
Boros Dani — — — Lantos J.
Pennás Muki — — — Ligeti V.
Hájas Muki — — — Dezséri Gy.
Kósa Gyurka — — — Papp M.
Leveles Misi — — — Heltai N.
Suták Kata — — — K. Árpási K.

Kezdeté este 7 órakor.

Karácsonyi álom.

Betlehemes játék. Irta: Gárdonyi Géza.

SZEMÉLYEK:

András, számadó — — — Kassai
Máté, juhász — — — Ligeti
Péter, juhász — — — Váradi
1. ső) — — — Szegő
2. ik) színész — — — Papp
Gáspár — — — Szakács
Menyhért — — — Vécsei
Boldizsár — — — Tompa
Királyné — — — Váradiné
Tücsök — — — Hegedűs
Karakalem — — — Heltay
Ordas — — — Dezséri
Bertalan — — — Szentgyörgyi
Boris, a felesége — — — Laczkó
Magda — — — Jankó
Zsuzsi — — — T. Halmi
Gyöngyike — — — Gál
Mária — — — Tóvölgyi

Kiadó-rajongos:

SCHABERL JÓZSEF.

Braun Mihály

- hangszerkészítő. ●
- Nagy javító műhely, nagy ●
- raktár az összes hangsze- ●
- rek és azok alkatrészeinek. ●
- **Kolozsvár,** ●
- **Vesselényi Miklós-utca 18.** ●

VIZVEZETÉKSZERELŐ.

Fellegvári-ut 28.
Elvállal minden e szak-
mába vágó munkát. Javi-
tást gyorsan eszközöl. ●

Karácsonyi vásár!!!

Hol a Mikulás!?!?

Azt kérdezzük, azt vitatjuk,
Karácsonyra mit is hozunk
És az új év ünnepe
Kedveseink öröme.
Jöjjetek el szeretettel
Szolgálók én árjegyékkel
S megszabadulsz minden gondtól
Vehetsz mindent raktárból.
Varrógépet, vagy kerékpárt,
Flótát, gitárt és czipőket
Hasznos tárgyat, nem játékszert
Keá olcsón tehetsz most szert.
Hisz tudjátok, hogy Bernáthnál
Szolid ám a kiszolgálás.
Tekintsük meg az üzletét,
Avagy kérjük árjegyzékét,
S a mit csak a szemünk kíván
Teljesíti ő szaporán.
Előre hát, ne tétovázz
Csak e hirdetésre vigyáz!

Bernáth E. Sándor,

a m. kir. posta és távirde szállítója,
varrógép, kerékpár és hangszerraktára
Kolozsvár.

Motorikus erőre berendezett javító
műhely

Egy valódi Singer új varrógép 36 frt.
10 évi jótállással.

Férfi Téli kabátok 10 frtől.

Bőrös kabátok 10 frtől.

Öltönyök 8 frtől.

Dán Bőr kabát 25 frtől.

Utazó Bunda 35 forintól.

Réti Sándor

Apró hirdetések.

LEVELEZÉSEK.

Rut. Levele van a kiadóban.

D. Ercsi. Levele van a kiadóban.

Dolgos kék. Levele van a kiadóban.

Mama. Nem kaptam a jelzett leveled, mit oly türelmetlenül várok. Tudom biztatsz, türelemre tanítsz. Jól teszed, nagy szükségem van rá. A legközelebbi viszontlátásig csókol képzeletben — Fia.

Melyk 30 év körüli jobb iparos, vagy állami alkalmazott venne nőül egy jó családból való csinos barna leányt, hozomány 400 korona. Levelet Egerszegi Arankának a kiadóba kérek.

Mely 26—30 éves független nő volna hajlandó egy 40 éves iparossal közös háztartásra lépni — Minden anyagi gondoktól felmenteném. Csak komoly levelekre válaszolok, melyet a kiadóba „Gondtalan” címre kérek.

Kifüjtetve 1900-ban.

Nemes dr.

Trukoczy Otto-féle

Kraft-

Bitter

LIQUEUR

csupánillatos gyógyfüvekből készült. Melegíti és erősíti a testet fokozza az étvágyat és az erését. — Kapható eredeti palackokban a leg-

több fűszer, oseme és drogista üzletben. Főraktár Ausztria-Magyarország részére L. Stein és Robitschek, Bécs III., Di-anagasse 6.

Kifüjtetve 1900-ban.

Kifüjtetve 1900-ban.

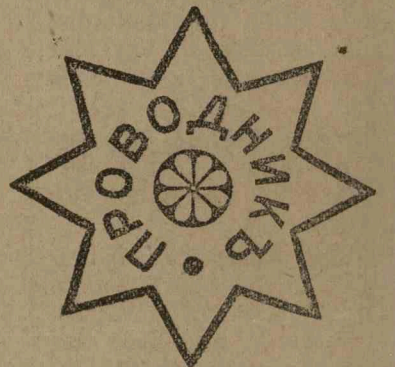
Követeljen
valódi orosz
rigai (oroszországi)

„Prowodnik”-féle

sár- és hóczipőt.

Elismert felülmulhatatlan gyártmány.

Valódi csak a
Csillagjeggyel
ellátott.

1888

CSÁSZÁRI

irattal kitüntetve.

Egyedüli eladó egész Európa részére

Hirsch Hermann
BÉCS.

Kapható minden jobb gummi-
cipő- és divatkereskedésben.

OLCSÓ TŰZIFA.

● Telefon 315. ●

Van szerencsém a n. é. közönséget tudatni, hogy raktáromon

I. rendű bükk fa 4 □ 11 frt.
Usztatott bükk fa 4 □ 10 „
Hántott cser fa 4 □ 9.50 „
Hasított cser fa 4 □ 10 „
Tölgy fa 4 □ 10 „

Hazaszállítva 1 frttal drágább.
Fent említett tűzifák kocsinként is megrendelhető.

Fisch Géza
fakereskedőnél

Wesselényi M-utca. 14. sz.

Ugy a minőségért, mint a mennyiségért felelősséget vállalok. A rendelés azonnal eszaktöltetik.

● Telefon 315. ●

OLCSÓ TŰZIFA.

Vérgyógyítás (Hemopatia). Új és eredeti 15 év óta kipróbált gyógymód, a mely hazánk és a külföld jobb köreiben általános elismerésnek örvend. Rendkívüli jó sikerrel lesz alkalmazva asthma, sziv-, gyomor, hólyag- és idegbajokban, vér- és borbántalmak ellen és kizárja az elmezavar és szélhűdés beálltát. A kezelése kellemes, nem gátolja a beteget napi foglalkozásában és tartós, gyökeres gyógyulást eredményez. E gyógymód megalapítója **Dr. Kovács J.** fővárosi orvos, a kinek *Budapest, V., Váci-körút 18 sz.* alatt egy, ezen czélra berendezett orvosi rendelő intézete van, melyet mindazoknak legmelegebben ajánljuk, a kik a fent elősorolt bajok valamelyikében szenvednek. Dr. Kovács J. levélbeli megkeresésre készségesen válaszol.

Rum- és Likörgyár

Kolozsvárt

Wesselényi Miklós-utca 29 ik szám.

Van szerencsém a n. é. közönség becses figyelmébe ajánlani a 43 év óta fennálló és az 1885. kiállításon aranyéremmel kitüntetett

Neff Ádám utóda

jó hirt-vü rum, likör gyárát, holszilva pálinka, székely fenyő viz. hazai és francia c gnao, legtinomabb fris thea Peco, császár melán, valódi orosz Karaván és murdarin theak, valódi Erdélyi asztali és csemege borok és friss föltésű palack sörök, valamint mindenmü fűszer áruk szolid árak mellett kaphatók.

A n. é. közönség becses támogatását kérve

Kiváló tisztelettel
Neff Ádám utóda.

NEUSTEIN FÜLÖP

czukrozott

hashajtó labdaccai

mit már évek óta a legelőkelőbb orvosok, mint hashajtó és oldószert ajánlanak, nem gátolják az emésztést és teljesen ártalmatlanok. Czukrozott külsejük végett még gyermekek is szívesen veszik.

Egy 15 pillulát tartalmazó doboz 30 fill., egy tekercs, mely 8 dobozot tart, 120 pillulát tartalmaz, csak 2 kor. — 2 kor. 45 fill. előleges beküldése után 1 tekercs portómentesen küldetik meg.

Óvás! Utánzásoktól különösen óvakodjunk.

NEUSTEIN FÜLÖP

„Szent Lipóthoz” címzett gyógyszerár
Wien, I., Plankengasse 6

Vonika Demeter

Szebeni tnró- és borkereskedő. Széchenyi-tér (Baumzweig-ház) 39. sz.

Ajánlja valódi tisztán kezelt, saját termésű borait, valamint saját főzetű kisüstös, seprő- és szilvapálinkáit.

A borok árai: Pec enyebor — — 50 kr. | 1901-beli fehér bor 32 kr.
1898-b li fehér bor 40 „ | 1900-beli siller bor 32 „
1900-beli fehér bor 34 „ | Új bor, fehér — — 28 „

Házhoz szállítok 10 literfől feljebb. Nagyobb vételnél árkedvezmény.